

”Det är skönt att det inte behöver vara sant”

Ramona Fransson skriver kriminalromaner, driven av sånt som hon upprörs av. Handlingen utspelas lokalt, en bladning av självupplevt och fiktion. Och hon njuter av friheten att fantisera bortom det verkliga.

TEXT OCH BILD
ANNA BERGLUND
0303-72 82 21

■ Böcker

Det finns en självklar kraft runt Ramona Fransson, mellannamnet Danlén har hon skippat, sen hon och sambon sen nitton år tillbaks gifte sig i våras.

– Vi gifte oss på flygplatsen klockan sex på morgonen, var i Paris i ett iskallt mars, men hade det underbart, säger hon med ett mjukt leende. För att i nästa sekund växla om och tala om nåt som upprör. Hennes åsikter uttrycker hon utan omsvep och står för dem. Som varför hon i vredesmod lämnade moderaterna på Tjörn.

– De ville läsa mina insändare innan jag skickade dem till tidningarna, så då gick jag ur.

– Nej, politiker vill jag inte vara längre. De bara ljuger. Det är skönt att slippa politikerna, bättre att mörda dem... i böcker, tillägger hon med ett stort skratt.

Självbiografiskt innehåll

Skriva har hon alltid gjort, första boken ”Älskling, vi blir inte med barn”, skrev hon 1990. Den vilar nu i en pärm, i väntan på genomgång.

– Jag skickade in manuset och fick till svar att den behövde omarbetas, kanske gör jag något av den nån gång, säger hon fundersamt.

De flyttade till Göteborg, men inte förrän återflytten till Tjörn 2001, kunde hon skriva igen.

– Det gick inte i stan, det var för mycket rörelse överallt.

Men i huset vid Berga med hänförande vy över Hakefjorden, återkom skivarlusten. Karaktärerna fanns snabbt på plats.

– Spaningsledaren Greger Thulin ser jag framför mig, och de andra,

kriminalassistenten Katarina och teknikern Charlotte tog form. Alla tre är över femtio år och barnlösa, något hon inte tror är en slump.

– Det är väl för att jag är det... Överallt vävs det självupplevda ihop med fiktionen.

– Drivkraften är olika ämnen som jag blir förbannad på. I min första bok Dyrbar kärlek handlade det om hur brottsoffer negligeras, i den senaste Iskall hämnd är det fastighetsskatten jag skriver om. Hur den drabbar den lilla människan. Längs hela västkusten finns fiskarstugor där generationer bott och där folk måste flytta för att grannen säljer dyrt.

Färdig början och slut

När hon börjar på en ny roman har hon början och slutet klart.

– Däremellan kan vad som helst hända, och mycket kan förändras på vägen, tillägger hon.

I Iskall hämnd baseras mycket på verkliga händelser och personer. Även om hon bytt ut namn och platser. Samtidigt tycker hon det är skönt att få väva ihop sin egen historia, plocka lite ur verkligheten, lite ur sig själv, lite ur fantasin.

– När jag sätter mig och börja skriva är det som en film. Det bästa är att det inte måste vara sant!

Men tillägger att det inte spelar någon roll hur mycket fiktion man än lyckas skapa, verkligheten kommer alltid överträffa dikten. Både på ont och gott. Det finns omänsklighet som ingen ens kan dikta upp, menar hon.

Hennes bakgrund och uppväxt i Borås, med tysk mamma och judisk pappa var inte helt smärtfri. Med åren har hon fått hjälp att formulera sina egna upplevelser.

– Så jag har mycket eget att ösa ur, tro mig, det finns hur mycket som helst.

Nöjd med försäljningen

Hon är glad över att Iskall hämnd sålt så bra, glad över alla som trott på boken, lyft fram den och den har funnits i många butiker på Tjörn och bokhandeln i Stenungsund.

Och nästa bok ”Mord i Skärhamn” är under arbete. Färdig nästa år, lovar hon hemlighetsfullt.

– Jag kan inte leva utan hundar, säger Tjörns egen deckardrottning Ramona Fransson. Här med den sex månader gamla schaffern Lina.

Sedan ett par år tillbaks är hon förtidspensionär, till följd av bland annat reumatism och fibromyalgi. Men hon skriver mycket, även om det finns bättre och sämre dagar.

– Men datorn går att flytta runt, jag kan ju aldrig sitta på en stol i sju timmar.

Ramonas vilja, humor och energi och klara åsikter finns där bland tankarna kring skrivandet, skapandet. Och det där med att vara pensionär har hon lite svårt med.

– Jag är en aktiv person, vill helst kunna försörja mig på skrivandet.

Det är ju det här jag kan. Kan jag tjäna tillräckligt på böckerna, skulle jag vilja skicka hela pensionärsstämpeln. Säger hon och ser ut att mena allvar.

För övrigt ser sig Ramona nummer som författare på allvar. Skulle med lätthet kunna skriva det på visitkortet.

Med all rätt.

● Ramona Franssons romaner: Dyrbar kärlek (2005, Axplock förlag), Iskall hämnd (2006, anomaR förlag). Nästa år kommer Mord i Skärhamn.